

EMMA

NR. 8 - JUNI 2023

IN DIT NUMMER:

INTERVIEWS MET PATTY
HARING, ANDREA KOHLRUSCH
EN HET TANDARTSENTEAM VAN
OMNIOS

ZOEKPUZZEL

UIT HET ARCHIEF
TERUG IN DE TIJD
KLINKER

...EN NOG VEEL MEER

VOOR BEWONERS EN BETROKKENEN VAN
ORANJE NASSAU'S OORD EN DE RIJNHOF

Op de voorpagina:

Zonnebloem
© cofre

INHOUD

Poëzie: Onder het vee	4
Voorwoord	5
De cliëntenraad: Van de voorzitter	6
10 vragen aan Bianca Gerritsen	8
Klinker	10
Koken met Emma	12
Vrienden van Oranje Nassau's Oord en De Rijnhof Puzzel	13 14
Uit het Archief	15
Interview met Patty Haring, clustermanager	16
Tegeltjeswijsheden	18
Terug in de tijd	19
Interview met het tandartsenteam van OMNIOS mondzorg	20
Interview met Andrea Kohlrusch, ICT-er	22
De verzameling van Lisa Pijlman (2)	24
Activiteitenkalender	26
Algemene informatie	27

POËZIE

Onder het vee

En toen de zomer dan toch weer was teruggekeerd
en wij dus weer zaten te drinken bij de rivier.
Zijn oude armen bewogen nog, naar daar, die wereld
dat langzame, eeuwige leven van vee in de verte.

Ieder mens zou een dier moeten zijn, moeten sterven
in de herfst, en in de lente weer worden geboren.

Of, ieder mens zou een rivier moeten zijn, komen
zonder verlangen te blijven, gaan zonder heimwee.

Zo zaten we dus weer te drinken daar, tegen de tijd,
oude verhalen, oude jenever, maar de zon ging wel onder.

En hij sliep in. Omdat de wereld insliep. Zwart
zat hij bij de rivier, zwart gat in het uitzicht.

Rutger Kopland (1934 – 2012)

VOORWOORD

Alsublieft! Hier is Emma nummer acht. Nog twee nummers zijn we verwijderd van het jubileumnummer!

Hierbij alvast een oproep: stuur nu al verhalen, gedichten, mooie foto's in! Dan plaatsen we zoveel mogelijk in deze extra dikke Emma, die in december van dit jaar zal verschijnen.

Het maken van de Emma is een hele klus, waarvoor verschillende leden van de cliëntenraad zich met veel plezier inzetten. Maar zonder uw bijdragen zijn we natuurlijk nergens.

De vele complimenten die we van u als lezers krijgen, maken het extra leuk om dit mooie blad in elkaar te zetten. Maar kritiek mag natuurlijk ook. Mist u iets? Of heeft u tips om de Emma nog mooier te maken? Dan ontvangen we die informatie graag.

In dit nummer een ernstig, maar wonderschoon gedicht van Rutger Kopland. We spraken onder andere clustermanager Patty Haring en Andrea Kohlrusch, die zich met ICT en domotica bezighoudt. Zo geven we u een kijkje achter de schermen van het vele werk dat wordt verzet binnen Oranje Nassau's Oord en de Rijnhof.

Natuurlijk zijn er de vaste rubrieken: Klinker met een nieuw verhaal, een bijzondere greep uit het archief, 'Terug in de Tijd' en natuurlijk 'Koken met Emma'. Voor 'De Verzameling van...' en 'Het Fotoalbum' hebben we u nodig. Gelukkig heeft Lisa Pijlman weer voor een mooie verzameling gezorgd. Wanneer u ons een reeks van uw meest bijzondere foto's stuurt, dan keert het Fotoalbum weer terug in de komende Emma.

Veel leesplezier!

Begin april overleed Ruud van Galen (De Rijnhof). In Emma nr. 5 beantwoordde hij onze 10 vragen. "Een dag niet gelachen is een dag niet geleefd!", was zijn levensmotto. En zo is het! We wensen zijn familie sterkte met dit verlies.

5

DE CLIËNTENRAAD

VAN DE VOORZITTER

Iedereen heeft in zijn niet-werkzame perioden, beter bekend onder de naam vakantie, wel te maken (gehad) met routekaarten. En... met de bijbehorende welles-nietes spelletjes tussen bestuurder en kaartlezer. Afslag gemist, verkeerde snelweg, dus maar even doorrijden voor een half uurtje en dan maar weer terug. In vroeger tijden, toen routeplanners en gps nog sciencefictionverhalen waren, kende iedereen dit kaartspel voor in de auto tijdens het rijden. De animo om het te spelen was en is over het algemeen niet groot. Gelukkig zijn zij die over een full-map navigatiesysteem beschikken! Naast de moeite die een gewone sterveling al heeft om een route- (of wandelkaart) te lezen, is het voor mensen met kleurenblindheid vaak een regelrechte ramp. En dus al helemaal voor de rijdende partner van zo'n kleurenblinde kaartlezer. Hoeveel van die relaties bestaan nog na een vakantie kaartlezen?

Er is een schrale troost. Het komt gelukkig niet zoveel voor. In Nederland bij 8% van de mannen en slechts bij 0,5 % van de vrouwen. Er zijn maar een paar honderd mensen in Nederland die helemaal geen kleuren zien. Deze aandoening gaat echter ook nog gepaard met een sterk verminderd zicht en een hoge lichtgevoeligheid. Zij zien alleen maar grijstinten. Lastig voor mensen met beroepen waar het analyseren van kleuren belangrijk is zoals elektriciens en schilders.

Ik vroeg me af hoe het bij Zinzia, en dan met name in de twee locaties waar wij als cliëntenraad voor verantwoordelijk zijn, is gesteld met de kleurenblindheid onder de bewoners. Ik heb een willekeurige maand genomen om het aantal vrouwen en mannen op onze beide locaties eens nader te onderzoeken. De revalidatieafdeling en het Reeënbosch heb ik hierin niet meegenomen, daar die zeer sterk wisselend van samenstelling zijn. Wel nu, in die willekeurige maand bestond 64% van de bewoners uit vrouwen en 36% uit mannen. Het landelijk gemiddelde hierop losgelaten zou dit betekenen dat er statistisch gezien 3 vrouwen en 7 mannen een vorm van kleurenblindheid kunnen hebben op onze beide locaties. Dat is een te verwaarlozen aantal en dat zal ongetwijfeld een van de redenen zijn waarom dit nergens is vastgelegd in de dossiers.

Zinzia werkt, net als vele andere zorginstellingen, met Caren Zorgt. Dit is een wettelijk verplicht persoonlijk cliëntdossier waarin je als cliënt en verwanten controle hebt over de gezondheid van jezelf of je verwanten. Op zich werkt dit goed, maar bij de woonhuisgesprekken krijgen we nog wel eens te horen dat er op vragen of opmerkingen van verwanten in Caren Zorgt geen reactie komt. Door de krapte op de personeelsmarkt heeft ook Zinzia te maken met vaak wisselende medewerkers.

Het is niet zolang geleden 'ontdekt'. Het is dan ook heel wat lastiger te diagnosticeren. Zoals u weet is de diagnose altijd gebaseerd op meer gegevens en geldt als meest waarschijnlijke uit een reeks van mogelijkheden. Een normale ziektegeschiedenis, anamnese, gaat hier niet voor op. Bekloppen, beluisteren, bepalen van de lichaamstemperatuur, het gewicht en de bloeddruk is via internet (nog?) niet mogelijk. Hoe moet je dit doen bij iemand die je een e-mail hebt gestuurd maar die deze e-mail, vaak na herhaalde verzoeken, maar niet beantwoordt? Hier helpt geen internet-arts tegen.

Privé kom je dit verschijnsel maar zelden tegen, maar bij organisaties des te vaker. Vooral e-mailtjes met voor de ontvanger lastige vragen of opdrachten worden nogal eens genegeerd. Herkent u dit? Je kunt wachten tot je een ons weegt, maar het is alsof de e-mail niet is verzonden of... meteen is gedeletet.

Deze e-mailblindheid heeft geen aanwijsbare fysieke oorzaak, maar zit hem mijns inziens meer in de karakterstructuur van de ontvangende persoon. Waarschijnlijk vroeg je de ontvangende persoon iets waardoor hij/zij zich schuldig voelt op dit moment. Of misschien wil hij/zij de mail niet beantwoorden omdat er dan onplezierig werk uit voort komt?

Wat het ook is, het is buitengewoon vervelend en zeer frustrerend voor de verzender van de e-mail of de vragensteller in Caren Zorgt. Maar het probleem is veel simpeler dan bij de andere vormen van 'blindheid' op te lossen. Gewoon de e-mail beantwoorden.

Cees Kroon

Mogelijk dat zij niet altijd de tijd of gelegenheid hebben of onvoldoende weten van de bewoner in kwestie, waardoor de vragen en/of opmerkingen niet altijd (kunnen) worden beantwoord? Of hebben we hier te maken met een andere vorm van blindheid, namelijk e-mailblindheid. Daar heeft u vast nog nooit van gehoord.

10 VRAGEN AAN

BIANCA GERRITSEN, KWALITEITSVERPLEEGKUNDIGE

1 Wie ben je?

Mijn naam is Bianca Gerritsen.

2 Wat is je functie bij Oranje Nassau 's Oord (ONO) en wat houdt dat in?

Ik ben Kwaliteitsverpleegkundige bij Zinzia en werk op de locatie ONO. Vanuit mijn functie als Kwaliteitsverpleegkundige ben ik gekoppeld aan een aantal afdelingen binnen ONO. Voor deze zorgteams ben ik vraagbaak voor alles op zorginhoud, denk en kijk ik mee hoe we de zorg zo goed mogelijk kunnen inrichten en ben ik er voor individuele coaching op zorginhoud. Daarnaast houd ik mij als Kwaliteitsverpleegkundige bezig met onder andere de MIC-meldingen (melding incidenten cliënten - red.), Prisma onderzoek (een methode om calamiteiten in de zorg te onderzoeken, te analyseren en om te zetten in verbetermaatregelen. - red.), BIG scholing (beroepen individuele gezondheidszorg – red.), kwaliteitsthema's en projecten.

3 Hoe lang werk je hier al?

In november ben ik 15 jaar werkzaam bij Zinzia.

4 Op welke dagen ben je er?

Ik ben van maandag tot en met donderdag, van 7:30 tot 17:00 uur.

5 Wat vind je erg leuk in deze baan?

Ik vind eigenlijk alles wat ik doe leuk. Ik vind het contact met de collega's leuk, maar ook het meedenken over Zinzia brede vraagstukken.

6 Waar ben je opgegroeid?

Ik heb de eerste vijf jaar van mijn leven in Wageningen gewoond. Toen zijn we naar Renkum verhuisd, het dorp waar mijn vader geboren is. Afgezien van een klein uitstapje naar Heelsum woon ik sindsdien nog steeds in Renkum.

7 Wat zijn je hobby's?

Mijn grootste hobby zijn mijn drie honden.

Daarnaast sport ik en geniet ik van gezellige avonden en uitstapjes met vrienden. Van april tot september geniet ik van de weekenden in Friesland, waar we een stacaravan hebben.

8 Wat is je favoriete plekje bij ONO?

Ik heb geen favoriete plek bij ONO, er zijn zoveel mooie en fijne plekken!

9 Wat is jouw levensmotto?

Geniet van iedere dag! Het zijn de kleine momentjes die een dag mooi maken.

10 Heb je zelf nog een vraag?

Nee, maar wat is het leuk dat jullie mij voor deze rubriek hebben uitgekozen!

KLINKER

OUDE GEWOONTES

Het afgelopen jaar is spannend geweest voor Judy. Ze ging na een eindexamen met mooie cijfers naar de universiteit. Ze had lang nagedacht over welke universiteit, welke studierichting ze zou gaan volgen en waar ze zou gaan wonen. Thuis was zo vertrouwd! Als ze van school kwam was haar moeder er meestal. Gezellig een kopje theedrinken en lekker bijkletsen. En daarna huiswerk maken boven op haar kamer.

Dat is allemaal veranderd. Nu woont ze in een grote stad. Zelf boodschappen doen, eten klaar maken, de boel schoonhouden en natuurlijk hard studeren. De studie valt haar tegen. Tot op heden gaat het goed, maar er is weinig vrije tijd om te sporten of te kletsen met haar nieuwe vrienden. Gelukkig gaat ze eens in de vier weken in het weekend naar haar ouders toe om te relaxen. Heerlijk! Ook nu.

Judy wordt vroeg wakker. Er is iets mis. Waar is het gebruikelijke gebulder van het verkeer achter haar slaapkamerraam? Het gestamp op de trap van haar bovenbuurman, op weg naar zijn werk? Waar is het schrille geschreeuw van kinderen, die naar school lopen?

Vlak voordat ze haar ogen opent, gewichtloos zwevend tussen bewustzijn en slaap, stelt Judy zich voor, dat zij de laatste levende persoon op aarde is. Maar dan opent ze haar ogen en verdwijnt deze illusie. Ze staart naar het plafond van haar kamer en beseft zich dat ze dit weekend bij haar ouders op bezoek is. Het is niet stil, zoals ze eerder dacht; want de wereld buiten is gevuld met vogelgezang. De ochtend is zoet en prachtig. Bleek goudkleurig zonlicht valt schuin naar binnen door de opening tussen de gordijnen. Een glimlach krult om Judy's lippen, terwijl ze de lakens naar achteren schopt en zich luxueus uitrekt.

Met kinderlijke opwindning springt ze plotseling uit bed, schiet haar joggingpak aan en rent haar kamer uit, de trap af en de voordeur uit.

Het gras kriebelt aan haar blote voeten en ze wringt haar tenen in het zand. De helderblauwe lucht strekt zich boven haar uit en de velden rollen in zachte golven in alle richtingen.

Het huis van haar ouders is in de wijde omgeving het enige gebouw. Zonlicht schijnt op de dauwdruppels die als verspreide juwelen glinsteren in het gras. Staand onder de lentehemel, de schone frisse lucht in haar longen en de zon op haar huid, had de stad, met zijn grijze straten vol ontevreden pendelaars, niet verder weg kunnen lijken.

Judy rent over het gras tussen de paardenbloemen door naar het bos. Haar bewegingen zijn soepel, haar blonde haren wapperen achter haar aan. Het bos komt tot leven. Zonlicht sijpelt naar binnen door de ineengestremde takken boven haar hoofd, waardoor een verschuivend patroon van licht en schaduw op de grond ontstaat. De narcissen staan net in bloei en lijken hoopvol naar de hemel te staren. Ze staat stil. In haar ooghoek ziet ze een konijn door het kreupelhout schieten en daar kijkt een vos haar aan, met zijn warme amberkleurige ogen. Houtduiven koeren zachtjes en een beekje kabbelt kronkelend tussen de bomen door. Judy stapt in het koele, zilverkleurige water en een aangename rilling trekt langs haar blote benen en vissen schieten langs haar tenen.

Deze plek was voor haar als kind een toevluchtsoord. Als andere kinderen op school gemeen tegen haar waren geweest of als haar ouders een etentje gaven waar ze niet bij wilde zijn, was ze binnen een paar minuten in het bos en werd ze weer rustig.

Ze kan nooit helemaal tevreden zijn in de stad, met al die muren die zich aan alle kanten aan je opdrongen en wolkenkrabbers die met duizend ramen als alziende ogen op haar neerkeken.

Ze geniet ervan op het gras te liggen in de schaduw van een uitgestrekte boom, met haar ogen dicht en de zon die roze door haar oogleden schijnt. De warme bries die fluisterend door de bladeren boven haar hoofd waait.

Judy keert zich om en stapt uit het water. Langzaam, nagenietend, wandelt ze terug naar huis. Haar moeder wacht haar op in de gang. Ze kijkt haar glimlachend aan, steekt haar hand uit en plukt een blaadje uit het haar van haar dochter.

Judy glimlacht en haalt haar schouders op.

"Oude gewoontes", zegt ze.

"Ja", zegt haar moeder, "Fijn dat je hier weer bent. Ga maar lekker douchen. Ik heb voor ons buiten een heerlijk ontbijt gemaakt. Je vader zit de krant te lezen en heeft al gezegd dat zijn maag knort. Judy glimlacht.

Gezellig met z'n allen aan het ontbijt en bijkletsen, dat is heel wat beter dan in je eentje te ontbijten!

KOKEN MET EMMA

ZOMERSE SALADE MET WATERMELOEN

Ingrediënten voor ongeveer 9 personen:

1 watermelon, 1 komkommer, 250 gram feta, een bakje snacktomaatjes, wat blaadjes verse munt.

Snijd de watermelon in stukken, verwijder de schil en de pitjes. Dit is wel wat werk, dus doe dat gezellig met elkaar! Snijd het vruchtvlees in kleine stukjes. Snijd de komkommer, mét of zonder schil, in kleine stukjes. Halveer de tomaatjes. Doe alles in een grote schaal, verkruimel de feta erboven, garneer met fijngesneden blaadjes munt.

Serveer er een grote kan vers water bij met een schijfje citroen of sinaasappel erin.

Eet smakelijk!

Watermeloenen zijn donkergroen van kleur en wegen zo'n 2,5 kg. Ze zijn zeer sappig en zoet van smaak. Er zitten veel vitaminen (vitamine A en C) en mineralen (ijzer en kalium) in. De vezels zijn goed voor de spijsvertering, voor je weerstand en immuunsysteem. De zwarte pitten van een watermelon bevinden zich niet in een holte, zoals bij andere meloenen, maar liggen ingebed in het vruchtvlees. Je kunt ze eventueel eten. Een watermelon zit boordevol water en een schijf watermelon is een heerlijke dorstlesser op warme zomerse dagen! Snijd daarvoor een stuk watermelon in driehoeken en je kunt het zo afhappen. Heerlijk!

VRIENDEN VAN ORANJE NASSAU'S OORD EN DE RIJNHOF

Om u kennis te laten maken met de stichting Vrienden van Oranje Nassau's Oord en de Rijnhof hebben wij op vrijdag 31 maart jl. tulpen bezorgd op alle afdelingen van Oranje Nassau's Oord en De Rijnhof.

We hopen de komende jaren een bijdrage te leveren aan het welzijn van de bewoners. Onze missie:

"De Stichting Vrienden van Oranje Nassau's Oord en de Rijnhof wil ervoor zorgen dat de bewoners van de verpleeghuizen Oranje Nassau's Oord en De Rijnhof zich thuis voelen, dat hun welzijn wordt bevorderd en hun woongenot verhoogd." Daarmee sluiten we aan op de Zinzia-slogan: "Voor een leven met kleur."

Meer informatie vindt u in ons beleidsplan op:

<https://www.zinzia.nl/vrienden-van-oranje-nassaus-oord-de-rijnhof>

Bij een kennismaking horen ook gezichten. Hiernaast ziet u de bestuursleden van de stichting. Van links naar rechts: Janny Vogelzang secretaris, Cornelia Brits, voorzitter Minke Pieters, Jaco van Leuven, penningmeester, Kees van der Meiden.

Als u vragen of suggesties heeft, of vriend wilt worden, dan horen wij dat graag. U kunt met ons in contact komen via mailadres: vriendenono.drh@gmail.com In de komende Emma meer!

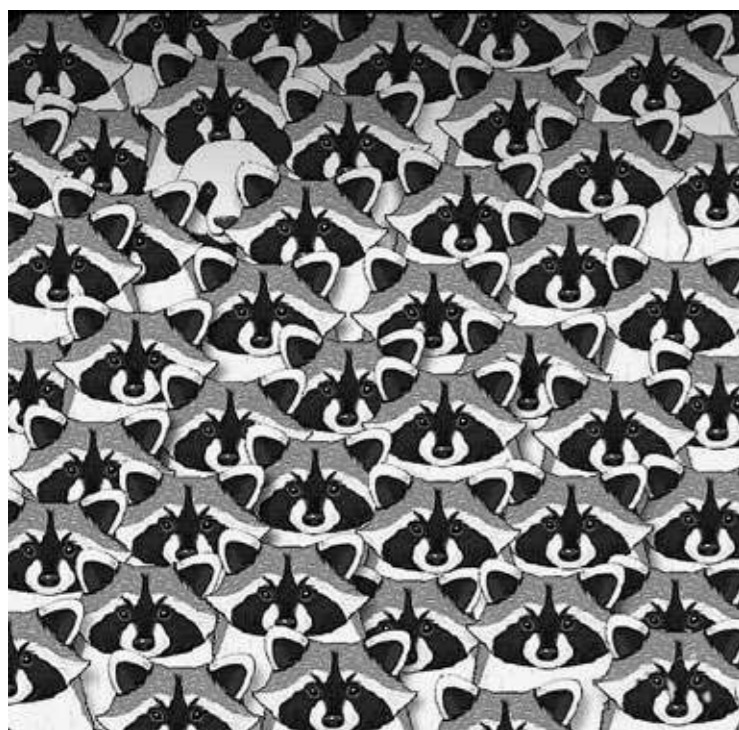
Janny Vogelzang

PUZZEL

ZOEKPLAATJES

In elk plaatje is iets verborgen. Kunt u het vinden?

Waar is:

...de panda?

... de kat?

... de slang?

... het potlood?

UIT HET ARCHIEF

HET STUURWIEL: BEZIGHEIDSTHERAPIE OP ORANJE NASSAU'S OORD

In de jaren zestig was Oranje Nassau's Oord nog een sanatorium voor TBC- en astmalijders. In die tijd ontstond er een groeiende behoefte aan lichamelijke oefeningen voor de patiënten. Hiervoor was een aparte ruimte gereserveerd met toestellen waarmee bewegingstherapieën werden gegeven.

Die ruimte bevond zich in het verlengde van het huidige Emmaplein.

Welke toestellen daar in gebruik waren is niet meer bekend, maar in ieder geval zijn op

bijgaande foto een basketbalnet en een boksbal te onderscheiden.

Op die foto is ook nog een nu nog aanwezig, maar in onbruik geraakt stuurwiel te zien. Het laatstgenoemde voorwerp heeft Oranje Nassau's Oord in 1962 gratis gekregen van een scheepssloopbedrijf.

Het draaien hieraan was een uitstekende oefening voor arm- en schoudergewrichten.

Het stuurwiel heeft inmiddels een andere plaats gekregen.

Het is nu voor iedereen duidelijk zichtbaar aangebracht aan de reling van de afdeling De Looyen.

Kees Gast

INTERVIEW

PATTY HARING, CLUSTERMANAGER

“Ik ben Patty, 48 jaar oud, woon in Huissen en ben al 26 jaar samen met mijn vrouw Yvonne. Voordat ik bij Zinzia kwam heb ik 20 jaar gewerkt in een grote zorginstelling en als zodanig aan het bed gestaan van patiënten. Ik heb de meeste affiniteit met ouderen. Als iemand mij vroeger de vraag stelde wat ik later wilde worden, dan zei ik: “Voor mijn ouders zorgen”.

Ik ben EVV-er (Eerst Verantwoordelijk Verzorgende- red.) geweest totdat ik last kreeg van mijn rug en eczeem aan mijn handen, waardoor het niet verstandig was om dat werk te blijven doen. Ik heb me laten omscholen voor een middenkaderfunctie en kwam terecht in de thuiszorg als coördinator. Ik volgde een opleiding als casemanager dementie en kreeg ook daarin een functie. Daarna werd ik zorgbemiddelaar en vervolgens hoofd zorgbemiddeling. Nadat ik mijn studie hoger management in zorg en welzijn had afgerond heb ik in 2016 gesolliciteerd naar de functie Hoofd Klantbureau bij Zinzia. Hier was nog veel werk te doen. Men werkte ieder op de eigen locatie en volgens de eigen werkwijze en kende elkaar nauwelijks. Mijn eerste prioriteit was ervoor te zorgen dat zij als team op dezelfde manier werkten en elkaar konden vervangen. Toen dit goed liep werd ik ook Clustermanager, toen nog Afdelingshoofd. Ik stuurde de Rijnhof aan en later ook de dagbehandeling van Oranje Nassau's Oord (ONO).”

“In 2020 konden we rouleren van functie. Omdat ik al lang in de langdurige zorg werkte, koos ik voor de revalidatie. Voor mij zat daar de meeste uitdaging op dat moment. De financiering loopt daar anders en er is een andere doelgroep en dynamiek. Je ziet dat mensen er vaak herstellen en weer naar huis kunnen. Ik deed dat tot mei 2022 in combinatie met de somatische zorg op de Amaliahof. Vanaf mei 2022 stuur ik beide somatische woningen aan – ook Puntbosch/Sterrenbosch – en leer ik ook daar de mensen en hun familie kennen. Verder ben ik coördinator van de eerst aanspreekbare verpleegkundigen voor heel Zinzia. Dat vind ik leuk, omdat je dan op allerlei andere locaties komt en ziet hoe het daar gaat. Hier liggen veel uitdagingen. Ik vind het mooi om hier een bijdrage aan te kunnen leveren. Vanaf april 2023 ben ik ook leidinggevende van de flexpool van ONO.”

“Zinzia is vooruitstrevend en daarom werk ik er graag. Ook mensen zonder zorgervaring krijgen hier een kans.

lemand uit een ander sector brengt andere dingen mee dan mensen die al lang in de zorg werken, zoals ik. Een thema als gastvrijheid is daar een voorbeeld van. Of de aandacht voor hoe een woning eruit ziet. We hebben veel projecten lopen over deze onderwerpen. Over het wonen van de toekomst denken we heel bewust na. Je ziet bij thema's als gastvrijheid dat de teams dat herkennen en dat het door de bewoners en hun familie positief ervaren wordt. Op mijn afdeling hebben we veel aandacht voor het persoonlijk contact met de bewoners en hun belevingswereld. We kijken specifiek naar een bepaalde bewoner en stellen ons de vraag wat we van die persoon weten. Sluiten we voldoende aan op wat die bewoner belangrijk vindt of gewend is geweest? Zorgen we er voldoende voor dat de bewoner zich hier thuisvoelt en hun gedrag beter begrepen wordt?

Amaliahof is nog een woning in de “oudbouw”. Ik wil hier heel graag wat aan de inrichting en aankleding doen. Deze woning is in het traject van de nieuwbouw achtergebleven. Een bewoner zei laatst: “Kijk hier nou eens rond! Zou jij hier willen wonen?” Dat raakte mij en ik dacht: “Je hebt gewoon hartstikke gelijk!” Het is daar een bijeengeraapt rommeltje met verschillende tafels, stoelen en kasten. Hoewel het team er echt alles aan doet om het huiselijk te maken wordt het geen warme eenheid. De bewoners hebben recht op een fatsoenlijke inrichting en een huiselijke omgeving. Er is veel geld naar de nieuwbouw gegaan, maar net als thuis kunnen we niet alles tegelijk aanpakken. Daarnaast was nog niet helemaal duidelijk wat er met die afdeling ging gebeuren. Gelukkig gaan we nu bezig met het opknappen van deze woning. Ik zou heel graag de bewoners actief betrekken bij het kiezen van kleuren bijvoorbeeld.”

“We kunnen alleen goede zorg leveren wanneer de zorgmedewerkers het goed hebben. Ik ben zelf veel op de woningen te vinden, ik vind het belangrijk te weten wat er speelt. Het zou mooi wanneer iedereen binnen Zinzia, in welke positie dan ook, al is het maar een dagdeel in de maand een bijdrage levert op een woning. Dan weet je waar je het voor doet, ook als je met de administratie bezig bent. We hebben er laatst nog over gesproken: “Hoe kunnen de kantoormedewerkers de teams helpen, zeker in piekperiodes?” Ik maak me wel eens zorgen over wat er op ons afkomt. Hoe houden we het fijn voor de medewerkers? Als ik zie hoeveel onrust het idee van de koppelwoningen al met zich meebrengt! Dat is nog maar een van alle veranderingen die komen gaan, want we gaan regelrecht op de zorgkloof af. Ik begrijp heel goed de zorgen die medewerkers hebben. Mensen moeten veel meer bewoners kennen dan nu. Maar bij een afdeling met een hoog verzuim lopen er te veel uitzendkrachten rond. Dan zou het fijn zijn wanneer er mensen vanuit de andere woningen kunnen worden ingezet en ook daar een bekend gezicht worden voor zowel bewoners als collega's.”

TEGELTJESWIJSHEDEN

**Alles heeft
zijn schoonheid,
maar niet iedereen
ziet haar.**

**Geluk is het enige
wat zich verdubbelt
als men het deelt.**

**Wie geen dromen
heeft,
heeft evenmin een
werkelijkheid.**

**Een mens heeft
twee oren en één mond
om twee keer zoveel te
luisteren
dan te praten.**

TERUG IN DE TIJD

Vroeger werden leerlingen aan het eind van de Lagere School voorbereid op vervolgonderwijs. Ze kregen bijles om daaraan met voldoende bagage te kunnen beginnen. Ik hielp in die tijd mee in de bakkerij naast ons ouderlijk huis om wat extra geld te verdienen. Naarmate het jaar vorderde kreeg ik steeds meer interesse in het bakkersvak. Dus ging ik naar de bakkersvakschool. Ik moest daarvoor dagelijks 18 kilometer fietsen samen met andere leerlingen. Soms was het gezellig, soms werd er geruzied. De groep bleef echter altijd compleet. Als iemand een slechte fietsdag had, namen anderen hem op sleeptouw.

Op de bakkersschool had ik een praktijkleraar die me altijd bij is gebleven. Hij zei:

"Jongens, waar jullie ook mee bezig zijn, realiseer je altijd dat de gootsteen nooit dankjewel zegt!"

Maar we hadden zo onze jongensstreken. Een boerenzoon die de opleiding volgde, wilde het verschil proeven tussen de verse melk thuis en de melk van de melkboer. Hij dronk een hele fles leeg, wat hem op een reprimande van de leraar kwam te staan.

De volgende dag nam hij een halve fles verse melk mee naar school en vulde deze aan met water om hetzelfde vetgehalte te krijgen als de melk die hij de vorige dag had gedronken. De leraar noemde dit "boerenwijsheid" en daar werd hard om gelachen.

Op zaterdagochtend moesten we ook naar school, waar sommigen van ons het praktijklokaal schoonmaakten. Anderen kregen les kregen in boekhouden. In het praktijklokaal stond een klutsmachine, bedoeld om deegwaren te mengen. Een geintje uithalen met deze machine vonden we leuk. We goten zeep in de beslagkom, voegden water toe en lieten de machine op de hoogste snelheid kloppen. Het hele praktijklokaal was in een mum van tijd bedekt met schuim. De leraar stormde woedend het lokaal binnen. We moesten alles schoonmaken en als straf 1000 keer opschrijven: "Gluten zijn eiwitachtige stoffen die andere stoffen kunnen veranderen, zonder daarbij zelf te veranderen." Inleveren op maandagochtend!

Als ik nu een dieetboekje zie met informatie over een glutenvrij dieet, voel ik nog steeds de pijn van het schrijven van de strafregels in mijn vingers. Hoewel het niet meer denkbaar is dat leerlingen op zaterdagochtend naar school moeten, zijn deze herinneringen nog steeds levendig in mijn gedachten!

Melkkarretje uit de 50-er jaren

INTERVIEW

RIA, DIANA EN ANNELOT VAN OMNIOS MONDZORG

Tandarts Ria Vonk en tandartsassistente Diana van Orden zijn op maandagochtend aanwezig op Oranje Nassau's Oord (ONO). Op dinsdag (gehele dag) is het mondzorgteam compleet en is ook mondhygiënist-geriatrie Annelot Baltussen present.

Ria: "Ik kom uit Veenendaal en werk hier al 23 jaar. Ik had een eigen tandartspraktijk, maar een bevriende collega vroeg of ik in een verpleeghuis wilde werken. Na één dagje kijken en meelopen was ik verkocht. Ik werkte hier eerst als ZZP'er, samen met een assistente, maar Zinzia wilde een overkoepelende organisatie voor alle Zinzia-vestigingen. Dat werd op 1 januari 2016 Omnios ('alle monden') mondzorg voor ouderen. Sindsdien zijn we een team van drie bestaande uit tandarts, mondhygiënist en assistente. Ik werk op Oranje Nassau's Oord (ONO) en De Rijnhof."

Diana: "Ik kom ook uit Veenendaal en werk hier vanaf 1 maart 2008. Mijn ouders wonen in Renkum en zagen in de krant een advertentie voor ONO. Daar heb ik op gesolliciteerd en sindsdien werk ik hier. Eerst was ik in dienst van Zinzia en werkte ik samen met Ria als assistente. Op 1 januari 2016 is mijn contract overgenomen door Omnios. Ik werk op ONO, De Rijnhof en Rumah Kita."

Annelot: "Ik kom uit Oosterhout bij Nijmegen. Tijdens mijn stage van de opleiding Mondzorgkunde van de Hogeschool van Arnhem en Nijmegen werd ik enthousiast voor de ouderenzorg. Na mijn afstuderen ben ik gaan werken in de mondzorg voor ouderen. Ik heb eerst bij een andere praktijk gewerkt. Sinds 2016 werk ik bij Omnios en vanaf 2017 op ONO. Ik ben ook werkzaam op De Rijnhof, Rumah Kita en de Linge Hof."

"Alle drie zijn we heel verschillend, zowel wat persoon als wat leeftijd betreft. We zijn een leuk en gezellig team. Je kunt van elkaar leren, je vult elkaar aan. Samenwerken is belangrijk, dat geeft kwaliteit. Ieder mens is uniek met diens verhaal. Het is mooi om te zien hoe dankbaar de bewoners zijn. Je maakt contact

met een praatje. Soms is dat een uitdaging, omdat de bewoners niet altijd snappen wat je gaat doen. "Nee, ik wil niet!", krijgen we regelmatig te horen. Het is zó mooi als het dan toch lukt. Hier hebben we ook de tijd om eerst even contact te maken, iemand op zijn gemak te stellen of even af te leiden. We hebben een flexibele houding, want als iemand bij de kapper zit of ergens anders, dan proberen wij ons aan te passen.

We werken graag nauw samen met de zorgmedewerkers. Zij kennen de bewoners goed en weten hoe iemand kan reageren. We proberen ook meer samen te werken met de diëtist of de logopedist als iemand niet goed eet. Misschien komt dat door een pijnlijke kies en is het van belang dat het mondzorgteam ingeschakeld wordt. Ook hebben wij contact met de specialist ouderengeneeskunde. Denk bijvoorbeeld aan bepaalde medicatie die moet worden voorgeschreven of het bespreken van een behandelplan. We zien helaas dat het belang van de mondzorg nog onvoldoende erkend wordt. Mondgezondheid is niet alleen belangrijk voor de mond maar voor de algehele gezondheid. Thuis werd het gebit vaak beter onderhouden, maar als mensen ouder worden kan het door bijvoorbeeld een verslechterde motoriek snel achteruitgaan. De meeste bacteriën zitten in de mond. Als iemand mondzorg weigert vinden wij het van belang dat je een ingang probeert te vinden voor behandeling of verzorging. Een slechte mondgezondheid kan bijvoorbeeld leiden tot een longontsteking met alle gevolgen van dien. Naar de tandarts of mondhygiënist gaan is niet altijd fijn, maar als iemand veel pijn heeft, kan het trekken van een tand of kies ook erg opluchten. Ook de reiniging van het gebit kan het welzijn verbeteren. Preventie is ontzettend belangrijk, je kunt beter problemen voorkomen dan dat er later "nare" behandelingen nodig zijn. Daarom is het zo belangrijk dat we het met z'n allen doen, dat ook de zorg meehelpt aan een goede mondzorg. De dagelijkse mondzorg is het allerbelangrijkst. Je moet het gebit onderhouden, anders hebben onze behandelingen geen zin.

Omnios zet zich in voor een goede mondzorg. We zorgen ervoor dat de behandeling zo ontspannen en prettig mogelijk verloopt met steeds hetzelfde team en dus vertrouwde gezichten. Onze zorg is alleen voor mensen in de WLZ (Wet Langdurige Zorg). Sommige bewoners kiezen er soms voor om naar hun eigen tandarts te blijven gaan. Dat mag natuurlijk altijd. Als iemand meer wil weten over mondzorg, mag die ons altijd vragen stellen. We zijn op maandag en dinsdag werkzaam op ONO. Onze behandelkamer zit rechts in de Oranjestraat achter het Serviceplein op de eerste verdieping. We zijn ook veel op de afdelingen. Of kijk bij 'mondzorg' op de website zorgvoorbeter.nl"

INTERVIEW

ANDREA KOHLRUSCH, MANAGER APPLICATIEBEHEER

“Ik ben 47 jaar, geboren en getogen in Enschede, nu woonachtig in Apeldoorn. Ik heb twee zoons van 18 en 15 jaar. In mijn vrije tijd doe graag aan triathlon. Deze sport bestaat uit drie onderdelen: eerst zwemmen, dan fietsen, dan hardlopen. Ik doe dit best fanatiek en vind het leuk om mijzelf hierin uit te dagen. Sporten helpt mij om dingen in perspectief te zetten of hoe ik het kan aanpakken als iets niet lukt. Het helpt mij om zelf ook vernieuwend te blijven denken. Wat ik weer goed kan gebruiken in mijn werk”

“Mijn achtergrond is bedrijfskundige informatica. Ik heb bij verschillende organisaties gewerkt. Maar Zinzia is mijn eerste zorgorganisatie. Ik werk nu zo'n vijf jaar bij Oranje Nassau's Oord, eerst als projectleider en nu als teammanager bij Applicatiebeheer. De computersystemen waarmee we werken noemen we applicaties. Vragen, aanpassingen of al het werk wat nodig is om deze systemen draaiende te houden wordt gedaan door het team applicatiebeheer. Ik werk op maandag, woensdag en donderdag, maar ik ben er ook vaak op andere dagen.”

“Ik kwam bij Zinzia voor de ontwikkeling van “zorg-domotica”. Dat is het beste te omschrijven als ICT-hulpmiddelen (ICT=Informatie Communicatie Technologie), die een bijdrage leveren aan het ontlasten van de zorg. Bijvoorbeeld een halsbel

waarmee een bewoner de zorg kan oproepen. Of een gps-zender waarmee een bewoner vrijheid krijgt om naar buiten te gaan.

Als er valgevaar is hoeft de zorg niet constant aanwezig te zijn, maar kun je door detectiemeldingen snel reageren. Detectie gebeurt door slimme sensoren aan het plafond.

Zorg-domotica wordt altijd in overleg met bewoner, zorg en familie ingezet. Iedere bewoner krijgt maatwerk. We volgen nieuwe ontwikkelingen en innovaties op het gebied van zorg-domotica met belangstelling. Op alle Zinzia-locaties zijn we in de basis voorzien als het gaat om zorg-domotica. Nu zijn we ook in staat nieuwe technologieën te introduceren en steeds meer maatwerk te leveren. Bijvoorbeeld tijdens de nachtzorg maken we gebruik van een centrale meldkamer voor zorgmeldingen ten behoeve van gerichte zorg en meer nachtrust.

Naast al deze nieuwe technologieën blijft de zorg natuurlijk altijd mensenwerk met aandacht voor elke bewoner. De Visie van Zinzia is immers “Een leven met kleur, nabij, gastvrij en open.”

“Mijn passie is om mensen goed te laten werken met automatisering, dus met ICT-middelen. De grootste uitdaging is wel dat de technologie er sneller is dan dat wij het kunnen begrijpen en invoeren. We maken steeds de afweging: past deze nieuwe technologie bij Zinzia, bij onze medewerkers en bewoners? Dat is een heel mooi proces, want vaak is ‘nieuw’ ook wat eng. Mensen houden niet altijd van veranderingen. Daarom streef ik ernaar om goed uit te leggen, begrip te kweken en geduld te hebben. Uiteindelijk doen we het allemaal samen. Ik vind het heerlijk om in het Warm Welkom te zitten onder de mensen waar je het voor doet. Ik ben graag bereid om vragen rondom zorg-domotica te beantwoorden of om toelichting te geven.

Spreek me gerust aan!”

DE VERZAMELING

VAN LISA PIJLMAN (2)

In de vitrine in het Warm Welkom zullen in de komende maanden maar liefst twee exposities uit mijn verzameling te zien zijn. De huidige expositie heeft als thema "Oranje Boven", omdat het 30 april 2023 10 jaar geleden was dat Koning Willem

Alexander tot onze Koning werd gekroond. Een prachtig lustrum om even bij stil te staan. Hij volgde daarmee zijn moeder, onze toenmalige Koningin Beatrix op. Zijn vrouw Máxima Zorreguieta, met wie hij op 2 februari 2002 is getrouwd, werd vanaf die dag onze Koningin. Samen kregen zij 3 dochters, Amalia (2003), Alexia (2005) en Ariane (2007).

Koning Willem Alexander werd op 27 april 2023 56 jaar.

Mijn verzameling van het Koningshuis is begonnen toen mijn moeder na haar overlijden diverse objecten van het koningshuis heeft nagelaten. Omdat wij thuis allemaal nogal koningsgezind waren heb ik deze verzameling door de jaren heen steeds verder aangevuld. Ook vind ik dit onderwerp heel mooi passen bij Oranje Nassau Oord en het blad Emma.

Aansluitend zal er vanaf half juni een verzameling met schelpen te zien zijn met als thema "Herinneringen aan zee".

In de zomermaanden denken veel mensen terug aan mooie herinneringen aan zee. Genieten van de branding, de golven, het strand, een wandeling langs de vloedlijn en dan ligt daar ineens die prachtige schelp.

Dat kan het begin zijn van een schelpenverzameling. Het bewonderen van de vele kleuren en vormen, om je vervolgens af te vragen van welk diertje dit huisje is geweest. Je gaat op zoek in de encyclopedie en de interesse is gewekt. Al gauw wordt schelpen zoeken op het strand ook schelpen kopen en zo is mijn verzameling ontstaan. Een deel van mijn schelpen zocht ik tijdens onze vakanties aan zee, o.a. op het strand van Portugal, of kocht ik ze in diverse winkels aan de kust. Ook uit het Natuurhistorisch Museum (MuzeeAquarium) onder aan de dijk aan de Zeebadweg in Delfzijl bracht ik wat mooie exemplaren mee. Dit zeeaquarium is gehuisvest in een originele munitiebunker uit de 2^e Wereld Oorlog en is voor de liefhebber een bezoek meer dan waard.

Zo hoop ik dat het leven uit de zee weer een beetje tot leven komt in de vitrine van Oranje Nassau's Oord!

Lisa Pijlman - Visser

ACTIVITEITENKALENDER

Maandagochtend	Beestenboel	Roulerend, elke week is een andere woning aan de beurt.
Maandagmiddag	Zangkoor Koraal	15.00 – 16.00 u. in het Warm Welkom.
Dinsdagochtend	Creatief bezig zijn	In de Oranjestraat (op uitnodiging).
	Bibliotheek	10.00 – 12.00 u. in het Warm Welkom.
	Gesprekskring	10.30 – 12.00 u. Roulerend, elke week een andere woning.
Dinsdagmiddag	Mannengroep	In de Oranjestraat (op uitnodiging).
Eerste woensdag van de maand.	Bingo (7 juni, 5 juli, 2 augustus, 6 september)	18.30 – 21.00 u. in het Warm Welkom.
Vrijdag	Matinee. Dit varieert van optreden van een artiest, band of een koor tot een concert op een groot scherm.	15.00 – 16.00 u. in het Warm Welkom.
Zondag	Kerkdienst	10.00-12.00 u. In de Kapel.
En verder:	Snackdag	20 juni 17.00 u. in het Warm Welkom

ALGEMENE INFORMATIE

De cliëntenraad, daarmee de Emma, is onafhankelijk. Ze geeft gevraagd en ongevraagd advies aan de directie en komt op voor de belangen van de bewoners en hun betrokkenen.

Redactie

Kees van der Meiden
Marian van Swinderen

Met bijdragen van:

Cees Kroon
Klinker
Gerrit Welink
Kees Gast
Lisa Pijlman-Visser

Foto's en illustraties:

Cofre
Marian van Swinderen
Kees Gast
Stock (internet)

Contact:

info@keesvandermeiden.nl

marianne.vanswinderen@gmail.com

Tel. 06-15659637

U kunt eventueel een van de medewerkers van de afdeling vragen ons namens u te mailen.

zinzia

ZORGGROEP